

Inga Gresienė, Gitana Notrimaitė-Muzikevičienė, Saulius Žukas

6
klasė

Literatūra

Vadovėlis, I dalis

TURINYS

Kviečiame susipažinti su vadovėliu	9
--	---

1 SKYRIUS. Kilmės mitai. Dievai, dvasios ir žmonės

1. Senovės graikų įsivaizduotas pasaulis	12
„Pasaulio sukūrimas“	12
„Senovės graikų dievų kartos“	13
„Aukso amžius: žmonės ir dievai“	16
„Likimas“	17
„Niūrioji Hado, arba Požemių, karalystė“	18
„Achilas“	19
„Odisėjas kaip Niekas prieš kiklopą“	22
2. Pasaulio sukūrimas lietuvių sakmėse	27
„Kaip atsirado Žemė“	28
„Saulė, Mėnulis ir Žemė“	29
„Žmogaus sukūrimas“	30
„Velnio žmogus“	30
„Žmogaus ligos“	31
3. Lietuvių mitologinės būtybės	33
3.1. Perkūnas ir Velnias.....	33
„Velnias po velėna“	33
„Mergos, pasileiskit sijonus“	34
„Nepažadintas Velnias“	36
„Rupūžė kišenėje“	37
3.2. Vėjas.....	39
„Eolo maišas“ (<i>ištrauka</i>)	39
Laimanas Frankas Baumas. „Nuostabasis Ozo šalies burtininkas“ (<i>ištrauka</i>)... 42	
„Sužeistas vėjas“	47
Rimvydas Stankevičius. „Pūgos durys“ (<i>ištrauka</i>)..... 48	
3.3. Laimė ir Giltinė.....	52
„Laimių lėmimas“	52
„Giltinės liežuvis“	53
„Mirtis ir priežastis“	54
3.4. Laumės	55
„Laumės ir kūdikis“	55
„Laumiukas“	56
„Laumių kultuvėlės“	57
Judita Vaičiūnaitė. „Laumiukė“	60
Kotryna Zylė. „Siela sumuštinių dėžutėje“ (<i>ištrauka</i>)..... 61	

3.5. Raganos, aitvarai ir kitos būtybės	69
„Raganų žirniai“	69
„Pagadinta karvė“	71
„Aitvaro išperinimas“	73
„Siaubūnas“	74
3.6. Deivės, sėjančios mirtį	80
„Maro deivės“	81
„Cholera karietoj“	82
3.7. Žaidžiame baimę: šiurpės	84
„Juodi kaspiniai“	84
„Atiduok širdį“	85
„Rūsyje“	85
4. Padavimai apie Lietuvos vietoves	86
„Tauralaukio akmuo“	86
„Valatkonių velnio akmuo“	87
„Platelių ir Dusios ežerų vardai“	88
„Dreverno kalnas“	89
„Kupiškio piliakalnis“	90
„Čičinsko kalnas“	91
Maironis. „Baladė apie Čičinską“ (<i>ištrauka</i>)	93
„Gandingos piliakalnis“	94
„Biržų pilis“	97
5. Žodžio galia: prakeikimai ir užkalbėjimai	98
Marcelijus Martinaitis. „Sužeisto vaiko užkalbėjimas“	100

2 SKYRIUS. Komiškoji literatūra

1. Juokingi pasakojimai apie mokyklą	106
Kornelis Makušynskis. „Šėtonas iš septintos klasės“ (<i>ištraukos</i>)	106
Jurgis Kunčinas. „Stiprus matematikos trejetas ir Erichas Marija...“	129
2. Ar tai nesąmonė?	140
Džeimsas Kriusas. „Mano prosenelis, herojai ir aš“ (<i>ištrauka</i>)	140
Juozas Erlickas. „Kaip gamtoje, taip ir prie stalo“	144
Interviu „Kad ir vienam skaitytojui iš šimto...“	145
Aidas Jurašius. „Pypas ir jo nutikimai“ (<i>ištraukos</i>)	148
Žodynėlis	158
Literatūros šaltinių sąrašas	163
Iliustracijų šaltinių sąrašas	165

e-lankos.lt/wuow

1

SKYRIUS KILMĖS MITAI. DIEVAI, DVASIOS IR ŽMONĖS

Ką turėtumėte išmokti?

- Aptarti pasaulio sukūrimą senovės graikų mituose ir svarbiausius jų veikėjus, požiūrį į dievus, pusdievius ir žmones, jų tarpusavio santykius.
- Įvardyti pagrindinius lietuvių sakmių apie pasaulio sukūrimą bruožus.
- Įvardyti ir apibūdinti pagrindines lietuvių mitologines būtybes, jų tarpusavio santykius ir santykius su žmonėmis.
- Aptarti pagrindinius pasakojimų (padavimų) apie Lietuvės, jos miestų, vietovių atsiradimą ir įkūrimą bruožus.
- Paaikškinti, kuo skiriasi liaudies ir literatūriniai pasakojimai apie pasaulio sukūrimą, įvairių vietovių atsiradimą, mitines būtybes.
- Sukurti pasakojimą apie jums svarbios vietos įkūrimą arba komiksą, susijusį su mitine būtybe.

Skyriaus įvadas

Literatūros pradžia – iš amžių glūdumos mus pasiekia senieji pasakojimai apie pasaulio sukūrimą, tą pasaulį valdžiusias dievybes, žmogaus atsiradimą, jo gyvenimą, nuolat jaučiant dievų ir grėsmingos gamtos galias. Vėliau šie pasakojimai buvo užrašyti, jais buvo grindžiama praeities literatūra. Tačiau jie svarbūs ir šiandien.

Senieji pasakojimai stebina vaizduotės galia, nuolatiniais nuožmiais ir dievų, ir žmonių susidūrimais. Kova už išlikimą, baimės ir netikrumo jausmas lydėjo anų laikų žmogų. Šiandien sunku įsivaizduoti gyvenimą nesant visai tikram, kas prieš tave stovi – žmogus ar juo apsimetusi dievybė, žinant, kad tavo likimas yra nulemtas, o jam pasipriešinti labai sudėtinga. Tų laikų žmonių baimės, neretai lankantį siaubą išreiškia ir senuosiuose pasakojimuose pasirodantys monstrai, baidyklės. Įvairiausių pavidalų baisybės gyvena požemių karalystėse, o susitikimas su jomis žmogui nieko gero nežada. Klystume sakydami, kad mūsų dienų knygose, kino filmuose ar net kompiuteriniuose žaidimuose vaizduojamos ir veikiančios baidyklės yra šiandien sugalvotos. Dauguma jų atėjusios iš senųjų pasakojimų.

Bet iš senųjų – tarp jų ir senųjų graikų – pasakojimų ateina ne tik siaubą keliantys padarai. Iš tų pasakojimų mokomės suprasti, kas yra narsumas, drąsa, pasiaukojimas, ką reiškia ištikimybė, draugystė, nesavanaudiškumas. Piktosioms pasaulio jėgoms pasipriešina herojai. Senuosiuose pasakojimuose kalbama apie teisybę, žmonių gyvenimo tvarką ir jos saugojimą, žmonių susitarimus, kurie pamažu virsta įstatymais.

Tad, domėdamiesi praeities žmonių pasakojimais, mėginame suvokti ne tik tai, kaip jie gyveno, bet ir tai, kaip jų pasakojimų išmintis skleidžiasi mūsų pačių gyvenime. Juk ir šiandien garbingus žmogaus poelgius lyginame su praeities herojų žygiais, laisvės, pergalės statulą vaizduojame su sparnais, kaip ir antikinėje skulptūroje. Senovės graikų pasakojimai apie dievybes tampa pavyzdžiu, kaip kalbėti ir apie lietuviškąjį dievų pasaulį.

Kaip suprasti?

Mitais vadinami senoviniai fantastiniai pasakojimai apie pasaulį kūrusias ir valdžiusias dievybes, pusdievius, antgamtingas būtybes, herojus, pasaulio, atskirų vietų, gamtos reiškinių ir objektų kilmę. Šie pasakojimai yra kolektyvinės fantazijos vaisius, sukurtas siekiant išsiaiškinti ir paaiškinti, kaip ir kodėl būtent taip yra sukurtas pasaulis ar jo dalis, kaip turi elgtis ir ko negali daryti žmogus, susidūręs su dievybėmis, gamtos reiškiniais.

1. SENOVĖS GRAIKŲ ĮSIVAIZDUOTAS PASAULIS

Antikos mitai dažnai įkvėpdavo vėlesnių laikų menininkus. Įvairių amžių rašytojai, dailininkai, kompozitoriai vaizdavo ir įkūnijo senovės graikų pasakojimų įvykius ir veikėjus. Šiandien būtų ne lengva suprasti kai kuriuos literatūros kūrinius, jeigu nieko nežinotume apie Antikos kultūrą. Todėl šiame skyriuje aptarsime, ką senovės graikai galvojo apie savo dievus, jų santykius su žmonėmis, paaikšinsime, kas yra aukso amžius, požemių karalystė, likimas, supažindinsime su narsiuoju pusdieviu Achilu, gudriuoju kariu Odisėju.

Atėnų akropolis

Pasaulio sukūrimas

Iš pradžių buvo vien amžinas, tamsus Chaosas – gyvybės šaltinis. Viskas atsirado iš beribio Chaoso – visas pasaulis ir nemirtingieji dievai. Iš Chaoso atsirado ir deivė Žemė. Plačiai nusidriekė ji galinga, duodanti gyvybę viskam, kas gyvena ir auga joje. O giliai po Žeme, taip giliai, kaip toli nuo mūsų neaprėpiamas šviesus dangus, neišmatuojamoje gelmėje gimė niūrusis Tártaras – siaubinga bedugnė, kupina amžinos tamsos. Iš Chaoso gimė ir galingoji, viską atgaivinanti Meilė. Beribis Chaosas pagimdė amžinąją Tamsą ir tamsiąją Naktį. O iš Nakties ir Tamsos atsirado amžinoji Šviesa ir džiaugsminga šviesi Diena. Šviesa pasklido po pasaulį, naktis ir diena ėmė keisti viena kitą.

Galinga, palaimos kupina Žemė pagimdė bekraštį mėlyną Dangu, ir nusidriekė Dangu virš Žemės. Išdidžiai iškilo į jį Žemės pagimdyti aukštieji Kalnai, ir plačiai išsiliejo amžinai šniokščianti Jūra.

*Pagal Michailo Gasparovo knygą „Su skydu ir už skydo: pasakojimai apie senovės Graikijos kultūrą“,
vertė Sigitas Parulskis*

Aptariame tekstą

1. Kaip apibūdinamas Chaosas?
2. Kas ir kaip iš jo atsirado? Kokiu žodžiu nusakomas naujos tvarkos atsiradimas?
3. Kaip apibūdinama Žemė? Koks pagrindinis jos vaidmuo?
4. Kokiais epitetais apibūdinama Tamsa, Naktis, Tartaras, o kokiais Diena ir Šviesa?
5. Ką pagimdė Žemė? Pacituokite sakinius, kuriuose tai įvardijama.

Tyrimas

Pasidomėkite ir aptarkite:

- kas šiandien vadinama chaosu;
- kokie reiškiniai vadinami chaotiškais;
- koks žodis reiškia priešingą dalyką nei chaosas.

1

2

Senovės graikų dievų kartos

- 1 Senovės graikai dievų pasaulį įsivaizdavo tarsi prašmatnų didelį namų ūkį, kuriame šeiminkavo viena dievų šeima. Šioje šeimoje keičiasi kartos, ir tarp dievų tai vyksta, kylant dar didesniems konfliktams negu tarp žmonių. Dievai sūnūs nuverčia dievus tėvus, bet patys gyvena nuolatos bijodami, kad juos nuvers dievai vaikaičiai.

Dievai tėvai graikų buvo vadinami titanais, dievai vaikai – olimpiečiais, o dievai vaikaičiai – gigantais.

- 2 Vyriausiasis titanas buvo vardu Kronas. Jis bijojo, kad jį su broliais nuvers būsimieji vaikai. Todėl visus vaikus, kurie jam gimdavo, jis tuoj pat prarydavo gyvus. Išsigelbėti pavyko tik vienam Dzeusui. Jis užaugo, paslėptas Kretos saloje ir maitinamas ožkos pienu. Užaugęs jis sukilo prieš Kroną, jį nuvertė ir privertė atryti brolius ir seseris. Jaunesnieji dievai nugalėjo vyresnius, apsigyveno ant Olimpo kalno (todėl jie ir vadinami olimpiečiais) ir ėmė valdyti pasaulį. Dzeusas tapo dangaus valdovu, jo brolis Poseidonas – jūrų valdovu, trečias brolis Hadas – požemių karalystės valdovu.

- 3 Be dievų, pasaulyje gyveno ir paprasti žmonės. Dievai juos laikė menkesniais už save, nevertais dieviškų gėrybių. Ankstesnės kartos dievas titanas Prometėjas išmokė žmones visokių dalykų ir netgi pagrobė iš dievų jiems ugnį. Už tai Dzeusas įsakė prikaustyti Prometėją prie uolos Kaukazo kalnuose, o žmonių vos nepražudė pasaulio tvanu. Tačiau žuvo ne visi žmonės. Be to, pasikeitė Dzeuso požiūris į žmonių giminę – bent jau laikinai. Priežastis buvo tokia.

- 4 Olimpiečiai žinojo, kad dabar – jų eilė bijoti, jog užaugs nauja dievų karta ir juos nuvers, kaip jie nuvertė titanus. Ši naujoji karta jau augo Žemės gelmėse – tai gigantai,

1

2

nuožmūs gyvatkojai milžinai. Tačiau Dzeusui pavyko sužinoti išganingą paslaptį: olimpiečiai numalšins gigantų maištą, jeigu tik jiems padės mažieji žmonės, bent jau vienas žmogus. Vadinasi, žmonėmis reikia rūpintis, reikia juos užauginti stipriais ir galingais kariais. Dėl to dievai ėmė rinktis sau mirtingas moteris, ir šios gimdydavo jiems vaikus – mirtingus, bet stiprius pusdievius. Ir juos imta vadinti herojais. Herojai savo jėgas išbandydavo švarindami žemę, naikindami piktadarius ir pabaisas.

- 5 Pagrindinis herojus, tikrasis dievų gelbėtojas, buvo Heraklis, Dzeuso sūnus. Jis dalyvavo didžiajame olimpiečių kare su gigantais. Šie svaidė į dievus kalnus, dievai puolė gigantus žaibais, vėzdais, trišakiais, gigantai krisdavo, bet ne užmušti, o tik partrenkti. Tada Heraklis šaudavo į juos savo strėlėmis iš lanko, ir daugiau jie nebesikeldavo. Taip žmogus padėjo dievams nugalėti pačius didžiausius priešus.
- 6 Heraklis išgelbėjo olimpiečius ir nuo paskutinio pavojaus. Klajodamas po žemės pakraščius, jis pamatė prie Kaukazo uolos prikaltą ir Dzeuso erelio draskomą Prometėją, pagailėjo jo ir strėle nušovė erelį. Atsidėkodamas už tai Prometėjas atskleidė lemtingąją paslaptį: tegul Dzeusas nesiekia jūrų deivės Tetidės meilės, nes sūnus, kurį ji pagimdys, bus stipresnis už tėvą ir nuvers Dzeusą. Dzeusas pakluso: Tetidę ištekino ne už dievo, o už mirtingojo herojaus, ir jiems gimė sūnus Achilas.
- 7 Pergalingo susitaikymo puotoje, kai buvo švenčiamos Tetidės vestuvės, Žemė pasiūdė Dzeusui: „Sunku man: labai jau daug atsirado žmonių, labai skaudžiai jie mane trypia ir plėšo mano krūtinę arklais; padaryk, kad man būtų lengviau!“ Dzeusas pagalvojo: gigantai nugalėti, olimpiečių valdžia įtvirtinta amžiams, herojai daugiau jam nebereikalingi; tegul dabar žmonės patys vieni kitus išžudo, kad Žemei būtų lengviau. Ir jis pasiuntė pasauliui du didžiuosius karus, kuriuose žuvo paskutinės herojų kartos: vieną – graikų su graikais (tai vadinamasis Tėbų karas), kitą – graikų su užjūrio tautomis (tai buvo Trojos karas).

*Pagal Michailo Gasparovo knygą „Su skydu ir už skydo: pasakojimai apie senovės Graikijos kultūrą“,
vertė Sigitas Parulskis*

Aptariame tekstą

1. Kaip vadinamos graikų dievų kartos? [1]
2. Kas buvo Kronas? Kaip ir kodėl jis elgėsi su savo vaikais? [2]
3. Kaip Dzeusas išliko gyvas? Ką jis padarė suaugęs? [2]
4. Paaiškinkite, kodėl vidurinė dievų karta vadinama olimpiečiais. Kuo tapo Dzeusas, Poseidas ir Hadas? [2]
5. Kuo žmonėms svarbus Prometėjas? Už ką ir kaip jis buvo nubaustas? [3]
6. Kodėl pasikeitė Dzeuso požiūris į žmones? Kaip jis ėmė elgtis su žmonėmis? [4]
7. Ką senovės graikai vadino herojais? [4]

8. Kas buvo Heraklis ir ką jis nuveikė? [5]
9. Kas buvo Achilas? [6]
10. Kodėl Dzeusas pasiuntė į Žemę karus? Kokie tai buvo karai? [7]

Tyrimas

- Pasidomėkite, kur yra Olimpo kalnas.
- Surašykite, kokie pagrindiniai Olimpo dievai, už ką jie atsakingi, kokios savybės jiems būdingos, kokie jų giminystės ryšiai.

Parenkite apie tai pranešimą ir perskaitykite jį bendraklasiams.

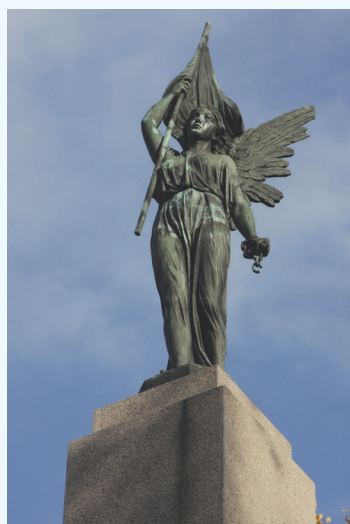
Apibendriname

1. Kodėl sakoma, kad tarp graikų dievų kartų – tėvų, vaikų ir vaikaičių – santykiai buvo žiauresni negu tarp žmonių kartų?
2. Kokie buvo graikų dievų ir žmonių santykiai? Kaip jie keitėsi?
3. Knygose ar internete raskite iliustracijų, kuriose vaizduojamas Heraklis. Aptarkite pasirinktą iliustraciją.

Tyrimas

Raskite informacijos, kiek ir kokių žygdarbių atliko Heraklis. Pasiskirstę poromis ar grupėmis, pasirinkite vieną Heraklio žygdarbį ir apie jį plačiau papasakokite bendraklasiams.

4. Ant senųjų amžių graikiškos vazos vaizduojama pergalės deivė Nikė. Ją taip pat vaizduoja senovės graikų skulptūra. Trečioje nuotraukoje matome Laisvės statulą, pastatytą Kaunė. Kuo panašios šios figūros? Atidžiai įsižiūrėkite, ką rankoje laiko deivė Nikė ir ką Laisvės statula. Ką tai galėtų reikšti? Pasvarstykite, koks ryšys tarp pergalės ir laisvės.

1

2

Atėnų nacionalinės akademijos frontono fragmentas su graikų dievais ir deivėmis

Aukso amžius: žmonės ir dievai

1 Dzeusas užima pasaulio sostą. Dabar visur įsivyrąja tvarka. Dievams susikovus, vieni laimėjo, kiti žuvo. Viskas, kas buvo bloga danguje, buvo išvaryta į giliausius požemius arba pasiūsta į žemę mirtingiesiems. O kas nutiko žmonėms, kuo jie tapo?

Dievai gyvena ne tik Olimpo kalne, jie ir žeme dalijasi su mirtingaisiais. Graikijoje, Meonės lygumoje, dievai ir žmonės gyvena kartu. Jie kartu valgo, kartu sėdi prie vieno stalo ir švenčia. Tai reiškia, kad dievai gyvena su žmonėmis ir kiekviena diena jiems didelė šventė. Jie valgo, geria, džiaugiasi, klausosi Dzeusą ir dievų žygius šlovinančių dainų. Čia tvyro palaima.

2 Meonės lygumų žemė derlinga ir dosni. Čia viskas dygsta savaime. Vienoje patarlėje sakoma, kad tą, kuris turi sklypelį šio slėnio žemės, turtai patys lanko, nes čia nebūna blogo oro ir metų laikams būdingų atsitiktinumų. Tai aukso amžius – laikas, kai žmonės ir dievai dar gyveno kartu. Tai laikas, kai laiko nebuvo, kai vyravo taika. Žmonės čia taip pat turėjo savo vietą. Jie ne tik sėdėjo prie vieno puotos stalo su dievais, bet ir nepažino blogio. Dabar blogis slegia mirtingų trumpaamžių žmonių gentį. Jie diena iš dienos gyvena nežinomybėje, nenutuokdami, kas bus rytoj. Viskas nepaliaujamai kinta, gimsta, auga, stiprėja, silpsta, miršta.

3 Tada žmonės visada buvo jauni, jų rankos ir kojos nesikeitė nuo gimimo. Jie nežinojo, kada ir kaip jie gimė. Gal jie iškilo iš Žemės, gal motina Žemė pagimdė juos kartu su dievais. Taigi tada žmonės nei gimdavo, nei mirdavo – visada buvo jauni, neseno. Po kelių šimtų, o gal dar daugiau metų jie užmigdavo, išnykdavo lygiai taip, kaip pasirodė – tokie pat jauni, kaip gimė. Jų nelikdavo, bet tai nebuvo tikroji mirtis. Tada niekas nepažinojo nei darbo, nei ligų, nei kančių. Žmonėms nereikėjo dirbti žemės – visos gėrybės, visas maistas Meonėje priklausė jiems. Pati gamta dovanojo visas gyvenimo gėrybes. Taip gyveno žmonės tais tolimesiais laikais. Jie pažino laimę.

Pagal Žano Pjero Vernano knygą „Pasaulis, dievai, žmonės: mitų interpretacijos“, vertė Agnė Judžentytė

Aptariame tekstą

1. Kokia tvarka įsivyrauja, Dzeusui užėmus pasaulio sostą? [1]
2. Kuo ypatinga Meonės lyguma? Kas joje gyvena ir kaip sugyvena? [2]
3. Kokia patarlė pateikiama, apibūdinant Meonės lygumą? Kodėl? [2]
4. Kas nutinka, pasibaigus aukso amžiui? [2]
5. Kuo šiandieninis žmogaus gyvenimas skiriasi nuo to, kuris buvo aukso amžiuje? [2]
6. Iš kur atsirasdavo žmonės aukso amžiuje? Kokie jie buvo? [3]
7. Kaip atrodė ir gyveno žmonės aukso amžiuje? [3]
8. Kaip baigdavosi žmonių gyvenimas aukso amžiuje? [3]

Apibendriname

1. Kaip senovės graikai suprato laimingą gyvenimą?
2. Kaip vertinate senovės graikų įsivaizdavimą apie laimingą gyvenimą aukso amžiuje?
3. Kodėl buvo manoma, kad laimingas gyvenimas įmanomas tik sustabdžius laiką?
4. Pasvarstykite, kada mūsų laikais kalbama apie aukso amžių.

Likimas

Nors Dzeusas siunčia žmonėms laimę ir nelaimę, žmonių likimą lemia Olimpe gyvenančios nenumaldomos likimo deivės moiros. Paties Dzeuso likimas jų rankose. Lemtis valdo ir mirtinguosius, ir dievus – niekas negali jos išvengti. Nėra tokios jėgos, tokios valdžios, kuri įstengtų pakeisti tai, kas skirta dievams ir mirtingiesiems. Viena moira verpia žmogaus likimo siūlą, nulemdama, kiek jis gyvens. Siūlui nutrūkus, žmogus miršta. Kita moira nežiūrėdama ištraukia žmogui tenkantį burtą. Niekas negali pakeisti moirų paskirto likimo, nes trečioji moira viską, ką paskyrė žmogui jos seserys, susuka į didelį kamuolį, o tai, kas susukta į likimo kamuolį, yra neišvengiama.

Pagal Nikolajaus Kuno knygą „Senovės Graikijos legendos ir mitai“, vertė Bronius Saulis

Aptariame tekstą

1. Kur gyvena likimo deivės? Kaip jos vadinamos?
2. Kokią galią turi moiros?
3. Papasakokite, kaip moiros tvarko dievų ir žmonių likimus.
4. Kaip suprantate posakį *likimo siūlas*?